

Publicerad 2014-06-30 20:34 av Lena Själsöga Keijser
violträd

i natten
står

regnträd

iklädda blanka mantlar

forsen virvlar
ur handskålar

rör vid bergets rothavda

fem korpar
vakar vid enens bär

gjutna hjärtformers harmonier

in och ut

ut och in

vattentrappor

röda fjällbärare

samlas i dammen

regnträd

renar

martankar

det krokiga är ej det raka

det raka är ej det krokiga

ändå är de varandra

komna ur samma punkt

och punkten är den stora cirkelns nav

röda

faller nattens vågor

in

guldblad
lagda i skymning

skriver
origos
vidgade oblatseld

regnbågsmantlar
slutna

in i seglande spann

smeker
markens hud

trumman vakar med elden

med hon

vilken

inser

gryningen

stickan i ditt finger
har behov av ditt pincettöga

axlar
bär moln

fyllda med tvehågsenhet

yxan klöv ådern

ljudet skar
genom märmg
genom
ben

lyssna till stigarnas toner

klöverhänder

doftar

honung på pannans veckade

molnen

lyfter

tyngd

ur bordets nakna öga

stiger trädets saga

karga är

axlarnas nyckelbågar

oken

är lagda i stjärnväv

tyd

det du hindrar

stiga ur

skiktens djup

violträden bär ametister

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten